

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 20 października 2005 r.

w sprawie C-511/03 Staat der Nederlanden (Ministerie van landbouw; Natuurbeheer en Visserij) przeciwko Ten Kate Holding Musselkanaal BV i in. ⁽¹⁾ (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Wymogi ochrony zdrowia — Ochrona przed gąbczastą encefalopatią bydła (chorobą szalonych krów) — Żywnienie przeżuwaczy białkami pochodzącymi od innych gatunków niż przeżuwacze — Odpowiedzialność Państwa Członkowskiego za szkody wyrządzone podmiotom prywatnym wskutek przypisywanych mu naruszeń prawa wspólnotowego — Prawo właściwe — Obowiązek wniesienia przeciwko Komisji skargi na bezczynność)

(2005/C 315/08)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-511/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy), postanowieniem z dnia 5 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 grudnia 2003 r., w postępowaniu: **Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij)** przeciwko **Ten Kate Holding Musselkanaal BV, Ten Kate Europrodukten BV, Ten Kate Productie Maatschappij BV**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Prawo wspólnotowe nie przewiduje obowiązku Państwa Członkowskiego do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE ani skargi na bezczynność na podstawie art. 232 WE na korzyść jednego z jego obywateli. Jednakże prawo wspólnotowe nie sprzeciwia się w zasadzie temu, by prawo krajowe zawierało taki obowiązek lub przewidywało odpowiedzialność Państwa Członkowskiego za jego niedotrzymanie.
2. Artykuł 1 ust. 2 decyzji Komisji 94/381/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków, w związku z art. 17 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego i art. 17 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli informacje będące w dyspozycji Komisji Wspólnot Europejskich nie pozwalają na stwierdzenie, że kontrole przeprowadzane w ramach systemu umożli-

wiającego rozróżnienie białek pochodzących od przeżuwaczy od białek pochodzących od innych gatunków niż przeżuwacze, poddanej jej ocenie przez Państwo Członkowskie w celu uzyskania zezwolenia, przedstawiają wystarczające gwarancje w świetle ochrony zdrowia publicznego oraz jeżeli wniosek tego Państwa Członkowskiego został przedstawiony Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, który nie zajął w jego sprawie stanowiska, w szczególności z powodu nowych informacji zmieniających postrzeganie ryzyka dla zdrowia publicznego, należy uznać, że Komisja nie jest zobowiązana do przedłożenia Radzie Unii Europejskiej wniosku w sprawie środków, jakie powinny zostać przedsięwzięte.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 06.03.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 20 października 2005

w sprawie C-6/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora)

(2005/C 315/09)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-6/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 9 stycznia 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: Van Beek i L. Flynn) przeciwko **Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej** (pełnomocnik: C. Jackson, wspierany przez K. Smith, barrister), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie: rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując w przepisany terminie wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia pełnego i prawidłowego wprowadzenia w życie wymogów dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, a w szczególności:

— art. 6 ust. 2 w zakresie dotyczącym Gibraltaru,

— art. 6 ust. 3 i 4 w zakresie planów i przedsięwzięć dotyczących pobierania wody i planów zagospodarowania gruntów,